

İstikamet Rabbimin lütf-u ikramıdır, şükür ister

İzmir / Karabağlar'dan Rıdvan TAŞ: "Çok çalkantılı günlerden geçiyoruz. Savrulan savrulana. Elhamdülillah Risale-i Nur'un şahs-ı manevisinin ürünü olan Yeni Asya zırhı bizi dinen, fikren, siyaseten koruyor. Şükür borcumuzu ödemek, istikamette kalmak ve kabre imanla gitmek için bize düşen görevler nelerdir?"

ÖNEMLİ BİR İSTİKAMET SIRRI

Yeni Asya aslında ve zahirde sade bir gazete olmakla beraber, Risale-i Nur'un şahs-ı manevisini temsil eden bir muhteşem şûrânın ürünüdür. Bu sebeple sıradan bir gazeteye göre çok fazlası vardır. Kırk sekiz yıllık yayın hayatında -övünmek gibi olmasın- sözcüsü olduğu muhteşem şûrânın emrinden ve izninden zerre miktar inhırafı yoktur. Akli ve şeytanı ters yüz eden içtimaî ve siyasî hadiseler karşısında zerre miktar savrulmamıştır, okuyucusunu savurmamıştır. Gerçekler acı da olsa kan içmiş kızcılık şerbeti içtim demiştir, gerçekçilikten ayrılmamıştır, hayalperest olmamıştır, haktan ve hakikatten başka tarafgirliğe kalkışmamıştır, ihlâsa ve uhuvvete zarar veren temayüllere zerre miktar prim vermemiştir, Risale-i Nur'un meslek ve meşrebini takip etmek ve savunmak temel yayın ilkesi olmuştur.

Bu nitelikleriyle Yeni Asya sıradan bir gazete değil, bir muhteşem şûrânın, onun da gerisinde bir muhteşem camianın naşir-i efkârıdır. Bu sebeple Yeni Asya dendiğinde sadece bir gazete değil, bu muhteşem camia akla gelir. Dolayısıyla Yeni Asya'yı da istikamette tutan bu şûrâya ve bu camiaya Yeni Asya da çok şey borçludur.

Doğrusu Yeni Asya da nasıl şükredeceğini bilemez durumdadır!

HAKİKAT ACIDIR

İstikamet, Rabbim'in lütfu ikramıdır. Hadiselerin akli ve şeytanı şaşırtaan entrikalarla

hızla geçit resmi yaptığı ahir zamanda sarsılmadan, savrulmadan hakka ve hakikate arka çıkabilmek elbette kolay değildir, kolay olmamıştır, kolay olmayacaktır. Türlü türlü bedeli olacaktır. Üstünlere ser fûru etmediğiniz için lâf yiyeceksiniz, taş yiyeceksiniz, iftiraya uğrayacaksınız, hakaret göreceksiniz, itibarsızlaştırılacaksınız, tiraj kaybedeceksiniz...

Bütün bunların birçoğu dostlarınız tarafından, bazıları da düşmanlarınız tarafından yapılacak! Ve siz ne dostlarınıza sitem, ne düşmanlarınıza kahır etmeyeceksiniz. Ne dostlarınızla, ne düşmanlarınızla kavga etmeyeceksiniz. Çünkü sizin göreviniz kavga etmek değil, kahır etmek değil, sitem etmek değil! Çünkü siz Üstadınızdan bunu görmediniz. Sizin göreviniz hakikatlere arka çıkmaktır olanca saflığıyla elinizden geldiği kadar. Hakikat ise acıdır. Bunu biliyorsunuz.

Üstadımız duâ etmiş dostuna da, düşmanına da...

Demiş ki: “Ben, hapiste muhterem kardeşlerime demiştim: Eğer Ankara’ya gönderilen Risale-i Nur’un şiddetli tokatları için beni idama mahkûm eden zatlar, Risale-i Nur’la imanlarını kurtarıp idam-ı ebediden necat bulsalar, siz şahit olunuz, ben onları da ruh u canımla helâl ederim.”¹

Bu söz kolay mı söylenir? Sizin, sizi anlamayanlara bu sebeple sitem lüksünüz yok!

Bu sebeple dostlarınıza da, düşmanlarınıza da duâ edeceksiniz. Dostlarınızla da, düşmanlarınızla da barış içinde olacaksınız. Ama hakikat böyledir demekten de geri kalmayacaksınız. Dost kaybetmek bahasına da olsa...

MÜSTAKİM BİR DURUŞ YETERLİ OLACAK

Nasıl şükredeceğimize gelince...

Bu zor soruyu ilk plânda Risale-i Nur’dan şöyle çözümlenmek mümkün:

1- Kanaat etmeliyiz. Üstadımız diyor ki: “Nurun hakikî şakirtlerine Nur kâfidir. Onlar da kanaat etmeli, başka şereflere veya maddî, manevî menfaatlere gözünü dikmesin.”²

“Ben sizlere kanaat ettim ve ediyorum, başkalarına bakmıyorum, meşgul olmuyorum; siz dahi Risaletü’n-Nur’a kanaat etmeniz lâzımdır, belki bu zamanda elzemdir.”³

2- Durduğumuz yerde durmalıyız. Tahirî Ağabeyin (rahmetullahi aleyh) bir sözünü hatırlıyorum: “Öyle zaman gelecek ki, hizmet etmek için bir şey yapmak gerekmeyecek. Müstakim bir duruş yeterli olacak!” Her halde öyle zamanları

yaşıyoruz olsa gerektir.

3- Dostluğun, kardeşliğin ve talebeliğin gereklerini elimizden geldiği kadar yapmaya çalışmalıyız: Yani, envâr-ı Kur'âniyeden ibaret olan Risale-i Nur'a dair hizmetimize ciddî taraftar olacağız. Haksızlığa, bid'alara ve dalâlete taraftar olmayacağız. Risale-i Nur'un neşrine ciddî çalışacağız, en mühim vazife-i hayatiyemizi onun neşir ve hizmeti bileceğiz. Kendimize de istifadeye çalışacağız.

Rabbim yardımcımız olsun. Âmin.

Dipnotlar:

- 1- Emirdağ Lâhikası, s. 39.
- 2- Emirdağ Lâhikası, s. 238.
- 3- Kastamonu Lâhikası, s. 52.